М. В. Лисенкові

Вийся, жайворонку, вийся
Над полями,
Розважай людськую тугу
Ти піснями.
В небі, чистім і прозорім,
Сонце сяє,
Наче в морі, в жовтім житі
Хвиля грає.

Подивись: женці схилились,
Потомились
І від праці від тяжкой
Потом вкрились.
Розважай же іх піснями
Ти дзвінкими...
Вийся, жайворонку, вийся
Все над ними!...

1910 р